

Но според учените от университета в Тексас италианските им колеги НЕ ТРЯБВАЛО ДА ПРИЛАГАТ СИСТЕМАТА ЗА РАДИОВЪГЛЕРОДЕН АНАЛИЗ“. Понеже било възможно плащеницата да е „хванала гъбички“ през XI–XIII в., които да са изопачили радиовъглеродното датиране. „Но учените нямат възможност да продължат изследванията, тъй като католическата църква не само отказа да им даде по-голям брой образци, но ги накара да върнат и онези, с които разполагаха“.

След като радиовъглеродното датиране на Торинската плащеница показва резултати, които категорично се разминаха със Скалигеровото датиране на живота на Христос, радиовъглеродният метод пак привлече общественото внимание. Публикуваха се важни нови факти, които да защитят Скалигеровото датиране на Торинската плащеница, но те само засилиха и без друго сериозните съмнения във вярността на радиовъглеродното датиране за целите на историческата хронология. Ще посочим критичния материал, събран по темата от привържениците на Скалегировата версия за датирането на живота на Христос [358]. Публикацията (1998 г.), [358], е от Глеб Каледа, голям учен геолог, професор, доктор на науките. Критичен материал вж. и в [717].

„Има още редица фактори, които планетарно или локално влияят върху концентрацията на C^{14} в атмосферата, хидросферата, растителните и другите тъкани, което означава, че те усложняват и ограничават прилагането на радиовъглеродния метод в хронологията.

а. Изкуственото или природното радиоизлъчване. Неутроните, които се освобождават при ядрени или термоядрени реакции, както и космическите лъчи, въздействат на N^{14} и го превръщат в радиовъглерод C^{14} . От 1956 г. до август 1963 г. съдържанието на C^{14} в атмосферата се е УДВОИЛО. РЯЗКОТО УВЕЛИЧЕНИЕ на C^{14} започна след термоядрените взривове през 1962 г.

б. Влиянието на вулканичните газове около местата на излаза им върху относителното съдържание на C^{14} бе отбелязано от Л. Д. Сулержицки и от В. В. Черданцев [717].

В редица случаи изчисленията на възрастта с радиохронологични методи показват ЯВНО АБСУРДНИ ЗНАЧЕНИЯ, които противоречат на наличната съвкупност от геоложки и палеонтологични данни. В такива случаи цифрите, получени от „абсолютната хронология“, се смятат за явно недостоверни и не се вземат под внимание. ПОНЯКОГА РАЗМИНАВАНЕТО В ГЕОХРОНОЛОГИЧНИТЕ ОПРЕДЕЛЕНИЯ, ПОЛУЧЕНИ С РАЗЛИЧНИ РАДИОИЗОТОПНИ МЕТОДИ, СТИГА ДО ДЕСЕТОКРАТНИ ЗНАЧЕНИЯ.

През 1989 г. Британският съвет за наука и техника провежда проверка за точността на радиовъглеродния метод (вж. списание *New Scientists*, 1989,